

عنوان مقاله:

تعلیم و تربیت و فرهنگ قرآنی (مطالعه موردی داستان حضرت موسی علیه السلام و خضر علیه السلام در سوره کهف)

محل انتشار:

نهمین همایش بین المللی پژوهش های قرآنی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

حسن کاظمی سهلوانی - مدرس دانشگاه معارف قرآن و عترت (ع) اصفهان

خلاصه مقاله:

قرآن کتاب رشد و هدایت است که مخاطب آن بشریت بوده و برای سعادت، تعالی و رشد اخلاقی بشر آموزه های خود را به شیوه های مختلف بیان می نماید. شیوه بیان قرآن یکسان نبوده و متناسب با اهداف تربیت متغیر است، گاه بشارت است و گاه انداز، هشدار، عتاب، امر، نهی، داستان و حکایت. داستان های قرآنی سلسله اصول، راهکارها، راهبردها، معیارها و علل و عوامل صلاح و سعادت و یا عقاب و شقاوت انسان را بیان می دارد. در این مقاله برآنیم تا با مطالعه سرگذشت موسی و خضر اصول و معیارهای تربیتی این داستان را به عنوان معیارهای الهی تعلیم و تربیت و بایسته های آن، استخراج نموده و ذره ایی از بیکران اقیانوس فرهنگ انسان ساز قرآن را در باب تعلیم و تعلم و اصول آن بیان داریم. در این مطالعه به اصول و معیارهایی از روابط میان مربی و متربی، روش های آموزش، انگیزش و آموزش، محتوای آموزش دست یافته ایم که بیانگر اصولی از فرهنگ تعلیم و تربیت قرآنی است.

کلمات کلیدی:

قرآن، تعلیم و تربیت، حکایت، آموزه های اخلاقی، موسی و خضر علیه السلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/966547>

